

-AM  
6  
A



ΦΡΑΓΜΑ ΚΑΤΟΙΚΗΣΗΣ



**ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ**  
**ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ**  
**ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ «ΓΚΡΙΖΑ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ»**

Αριθ. Εισ.: 5453/1  
Ημερ. Εισ.: 29-06-2007  
Δωρεά: Συγγραφέα  
Ταξιθετικός Κωδικός: ΠΤ – ΑΜ  
2006  
ΣΤΑ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ  
διπλωματική εργασία

## **ΦΡΑΓΜΑ ΚΑΤΟΙΚΗΣΗΣ**

ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗΣ ΔΙΑΜΟΝΗΣ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΣ  
ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΛΑΤΑΝΙΑ, ΠΗΛΙΟ

ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ

επιβλέποντες: Κοτιώνης Ζήσης, Γαβρήλου Έβελυ

“housing-working-living-dreaming-common ground instead of  
loneliness-individuality-community-experience of space-  
challenges-resting places-spaces for living-spaces of adventure-  
landscape-spaces-spaces of pleasure-there are no more  
opposites, but new challenges for architecture” bkk

# HABITATION DAM

A PLANT FOR TEMPORARY ACCOMODATION AND WORK  
AT ST. NICOLAS, PROMIRI, PELION

Stamatiou Dimitra

The project proposes the creation of a small concrete dam at St. Nicolas, Promiri, which comes along with the creation of a small lake. The plant is properly formed so that it can meet residential and working spaces. The proposal is about an experimental facility that stands as a seminal soil for active scientists and artists, suggesting an alternative way for corporative experience and creation. The main concept of the project is based on the condensing of all kind of spaces on and in the wall of dam. The idea of the construction leans on the foldings which the wall itself is formed. The oblong spaces that are created, are formed in order to take over the working and habitation areas. Furthermore, as this physical location is chosen for the project, and stimulated by the history of that land and the traces of its former habitation that reveals it, the accommodation at the dam is combined by the cultivation of the land and the immediate consumption of the fruits. This combination of spiritual practice and the bodily involvement in the production of food is one of the main parts of the proposal.

# ΦΡΑΓΜΑ ΚΑΤΟΙΚΗΣΗΣ

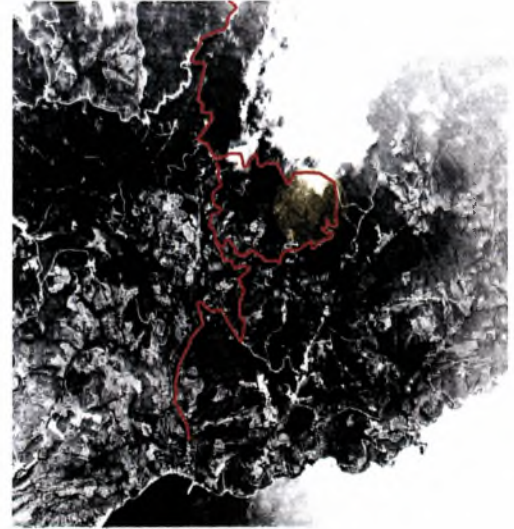
ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗΣ ΔΙΑΜΟΝΗΣ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΡΟΜΥΡΙΟΥ,  
ΠΗΛΙΟ

ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ

Η πρόταση αποτελείται από τη δημιουργία ενός μικρού φράγματος στην περιοχή Αγ. Νικολάου Προμυρίου στο Πήλιο, που συνοδεύεται και από τη δημιουργία μίας μικρής τεχνητής λίμνης. Η εγκατάσταση διαμορφώνεται κατάλληλα ώστε να υποδεχτεί και χώρους διαμονής και εργασίας. Πρόκειται για έναν πειραματικό χώρο ο οποίος λειτουργεί ως βήμα για ενεργούς επαγγελματίες στον επιστημονικό και καλλιτεχνικό χώρο προτείνοντας έναν εναλλακτικό τρόπο της συλλογικής εμπειρίας και δημιουργίας. Η κεντρική ιδέα του κτιρίου βασίζεται στην πύκνωση των χρήσεων πάνω και μέσα στο τείχος του φράγματος. Η λογική της κατασκευής στηρίζεται σε μία προς τα πάνω, αλλά και εντός του, αναδίπλωση του τείχους και οι πτυχώσεις που εμφανίζονται δημιουργούν μακρόστενους χώρους διαμορφώνονται κατάλληλα έτσι ώστε να παραλάβουν χρήσεις κατοικίας αλλά και εργασίας. Παράλληλα, δεδομένου του φυσικού τοπίου το οποίο έχει επιλεχθεί για τη δημιουργία του έργου, και με υπόβαθρο την ιστορία του τόπου και τα ίχνη κατοίκησης που τη μαρτυράνε, η διαμονή στο φράγμα συνδυάζεται με την καλλιέργεια της γης και την άμεση κατανάλωση των καρπών της. Ο συνδυασμός της πνευματικής άσκησης στα πλαίσια των προγραμματισμένων ερευνών και της σωματικής εμπλοκής στην παραγωγή της τροφής αποτελεί ένα από τα κύρια στοιχεία της πρότασης.

## ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η πρόταση που παρουσιάζεται στην εργασία αποτελείται από τη δημιουργία ενός μικρού φράγματος στην περιοχή του Αγ. Νικολάου, μία εγκατάσταση η οποία διαμορφώνεται κατάλληλα ώστε να υποδεχτεί και χώρους διαμονής και εργασίας. Απευθύνεται κυρίως σε ομάδες ατόμων αλλά και σε μεμονωμένα άτομα στα οποία μία τέτοια μονάδα εξυπηρετεί την εκάστοτε δραστηριότητά τους. Στην ουσία πρόκειται για έναν πειραματικό χώρο ο οποίος λειτουργεί ως βήμα για ενεργούς επαγγελματίες στον επιστημονικό και καλλιτεχνικό χώρο προτείνοντας έναν εναλλακτικό τρόπο της συλλογικής εμπειρίας και δημιουργίας. Παράλληλα, δεδομένου του φυσικού τοπίου το οποίο έχει επιλεγεί για τη δημιουργία του έργου, και παρακινούμενοι από την ιστορία του τόπου και τα ίχνη κατοίκησης που την μαρτυράνε, η διαμονή στο φράγμα συνδυάζεται με την καλλιέργεια της γης και την άμεση κατανάλωση των καρπών της. Ο συνδυασμός της πνευματικής άσκησης στα πλαίσια των προγραμματισμένων ερευνών και της σωματικής εμπλοκής στην παραγωγή της τροφής αποτελεί ένα από τα κύρια στοιχεία της πρότασης.



## ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ μνήμες

Η περιοχή του Αγ. Νικολάου, όπως και η ευρύτερη περιοχή του νότιου Πηλίου πριν από κάποιες δεκαετίες αποτελούσε πρόσφορο έδαφος για διάφορα είδη καλλιεργειών, καθώς το βουνό διέθετε ένα αξιόλογο αριθμό φυσικών πηγών. Η συγκεκριμένη τοποθεσία στην οποία προτείνεται το έργο αποτελούσε ένα μόνο τμήμα μίας ευρύτερης έκτασης γης που ανήκε στον Αλέξανδρο Δ. Ψυχούλη, η ιστορία του οποίου αξίζει να σημειωθεί πως έπαιξε καταλυτικό ρόλο για την επιλογή του συγκεκριμένου τόπου. Η οικογένεια του Α. Ψυχούλη ήταν μία αγροτική οικογένεια και ζούσε μόνιμα στο Προμύρι. Οι ανάγκες των γεωργικών εργασιών στην κοντινή περιοχή του Αγ. Νικολάου υποχρέωναν τα άτομα που ασχολούνταν με αυτές να μένουν για χρονικά διαστήματα επί τόπου. Το γεγονός αυτό είχε ως αποτέλεσμα τη δημιουργία ενός μικρού κτίσματος, στην ουσία ένα μικρό καλύβι, για προστασία, μαζί με το αλώνι και τις άλλες βοηθητικές εγκαταστάσεις. Η κατοίκηση του καλυβιού, που έφερε και την κατοίκηση της γης, με μία ευρεία έννοια, εκτός από την καλλιέργειά της, αποτελούν τα ίχνη πάνω στα οποία «χτίζεται» και το έργο που προτείνεται στην εργασία αυτή.



## ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ - ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑ

Για αρκετές δεκαετίες η γη αυτή καλλιεργούνταν εξασφαλίζοντας οικονομικά πολλές οικογένειες. Τα παράγωγα της καλλιέργειας της γης είτε εμπορεύονταν ως καρποί είτε επεξεργάζονταν και πωλούνταν τα δευτερογενή προϊόντα. Κάποιες από τις καλλιέργειες αναφέρονται παρακάτω: σιτάρι, κερασιές, αχλαδιές, ροδιές, τζανεριές, συκιές, μουριές. Μία από τις πιο πολύτιμες καλλιέργειες ήταν αυτή της ελιάς, καθώς μετά από ειδική επεξεργασία των καρπών της σε ελαιοτριβείο εξαγόταν λάδι το οποίο ήταν εμπορεύσιμο. Μαζί με το λάδι η οικογένεια παρήγε τσίπουρο και κρασί, που προορίζονταν όμως για ίδια χρήση. Ο μεταξοσκώληκας και το λινάρι που επίσης υπήρχαν στην περιοχή αποτελούσαν ακόμα δύο είδη προς πώληση. Χαρακτηριστική είναι και η εικόνα που περιέγραψε και η κόρη του Αλέξανδρου, Σπυρίτσα ' «την άνοιξη όλη η πλαγιά γίνονταν κάτασπρη από το λινάρι' εικόνα μαγευτική...»

Εκτός από τις γεωργικές εργασίες, η οικογένεια είχε και ζώα τα οποία χρησιμοποιούνταν για τις εκάστοτε εργασίες καλλιέργειας και επεξεργασίας, αλλά επίσης εξασφάλιζε από αυτά τα απαραίτητα τυροκομικά προϊόντα και τις ανάγκες για κρέας στη διατροφή.



## ΤΟ ΚΑΛΥΒΙ

Το καλύβι ήταν ένα διώροφο πετρόκτιστο κτίσμα. Ο ισόγειος χώρος την περίοδο του χειμώνα αποτελούσε καταφύγιο και για τα ζώα. Ο όροφος αποτελούνταν από ένα ενιαίο χώρο και είχε μέσα ένα τζάκι, ένα νεροχύτη, ένα ντουλάπι και ντιβάνια. Το μεγαλύτερο χρονικό διάστημα του έτους υπήρχαν εργάτες στους αγρούς που έμεναν μόνιμα στον τόπο αυτό. Τους φθινοπωρινούς μήνες και ακόμα περισσότερο τους χειμερινούς που το καλύβι ήταν άδειο, η πόρτα δεν είχε κλειδί. Έτσι, το καλύβι αυτό αποτελούσε ένα καταφύγιο για τους περαστικούς κτηνοτρόφους και εμπόρους, οι οποίοι ήταν συχνοί, καθώς βρίσκονταν σε σημαντικό πέρασμα προς το Πλατανιά, όπου υπήρχε τελωνείο αφού το χωριό συνδέονταν με δύο μεγάλα λιμάνια με τη γραμμή Βόλος-Πλατανιάς-Θεσσαλονίκη. Το καλοκαίρι, για κάποιο χρονικό διάστημα μεταφέρονταν ολόκληρη η οικογένεια στην περιοχή και μαζί με τους εργάτες διέμεναν πάνω από είκοσι άτομα στο τόπο αυτόν. Μεγάλης σημασίας ρόλο έπαιζε εκείνη την περίοδο μία μεγάλη βελανιδιά που βρίσκονταν δίπλα στο καλύβι.



## Η ΒΕΛΑΝΙΔΙΑ

Το δέντρο αυτό ήταν στρατιωτικό στίγμα, κάτι που προδίδει το μέγεθος αλλά και την σημασία που του αποδόθηκε στη διαθήκη του Αλέξανδρου. Όπως αναφέρεται, «Το εντός του (αγροτεμαχίου) ως άνω κτήματος αλώνι, θα έχουσι κοινώς και αδιαιρέτως οι υιοί μου Κωνσταντίνος και Ιωάννης, ο δε υιός μου Ιωάννης θα έχει κατά πλήρη κυριότητα νομήν και κατοχήν το ανατολικόν ήμισυ διηρημένως της πέριξ του αλωνίου λαύκας, με κέντρο το αλώνιον και ακτίνα τριάκοντα <30> μέτρων με ένα όριον το δένδρον όστις θα είναι κοινός των ως άνω δύο υιών μου και όστις δε θα κοπεί περ' ουδενός». Το μεγάλο μέγεθος του δέντρου έριχνε σκιά μεγάλης έκτασης, δημιουργώντας έτσι ένα φυσικό στέγαστρο που προστάτευε από τον ήλιο και κάτω από το οποίο περνούσαν όλοι τις μεσημεριανές ώρες φαγητού και ξεκούρασης. Μία άλλη χαρακτηριστική εικόνα που υπάρχει τυπωμένη στις μνήμες αυτών των ανθρώπων είναι τα αυτοσχέδια κρεβάτια που έφτιαχναν τα παιδιά πάνω στα κλαδιά του δέντρου δημιουργώντας μία νέα υπαίθρια κατοικία.

## ΜΕΤΕΠΕΙΤΑ ΧΡΟΝΙΑ

Στα χρόνια του πολέμου η οικογένεια μεταφέρθηκε στην πόλη του Βόλου διατηρώντας όμως τις καλλιέργειες στην περιοχή. Με το θάνατο του Αλέξανδρου η γη μοιράστηκε στα τρία από τα έξι παιδιά του, οι οικογένειες των οποίων αστικές πια σταδιακά εγκατέλειψαν τη γεωργική καλλιέργεια του τόπου. Αξίζει να σημειωθεί πως στην περιοχή υπήρχε μία πηγή η οποία τροφοδοτούσε με νερό την τεχνητή στέρνα που είχε δημιουργηθεί προκειμένου να καλύπτονται οι ανάγκες ποτίσματος των καλλιεργειών. Όπως πολλές πηγές το Πηλίου έτσι και αυτή πριν από δεκαπέντε περίπου χρόνια στέρεψε λόγω της μετακίνησης του υδροφόρου ορίζοντα. Σήμερα, οι πηγές αυτές έχουν ενεργοποιηθεί και πάλι, δίνοντας μία δυνατότητα για μία εκ νέου κατοίκηση της περιοχής με βάση τα σύγχρονα πια δεδομένα.

Οι μαρτυρίες για τη ζωή στον τόπο αυτό μαζί με τα λίγα αλλά διακριτά ίχνη που συναντά κανείς σήμερα στην εγκαταλελειμμένη πια περιοχή ίσως αποτελούν απλά μία απόδειξη πως κάποτε κάτι συνέβαινε εκεί. Με μία δεύτερη ματιά όμως και αναμοχλεύοντας το όνειρο του Αλέξανδρου και του γιου του Δημήτρη, η γη αυτή μας ξανακαλεί να ζήσουμε την εμπειρία της. Το νερό που επανεμφανίζεται, ως πηγή ζωής, δημιουργεί πια τις προϋποθέσεις για να ανταποκριθούμε στην πρόκληση που μας παρουσιάζεται.

ΓΕΝΙΚΑ

Η ιδέα επανακατοίκησης του τόπου συνδέθηκε άμεσα με την επιθυμία του γιου του Αλέξανδρου, Δημήτρη, για τη δημιουργία μίας μικρής τεχνητής λίμνης και την ενεργοποίηση της γης με μία εκ νέου καλλιέργεια. Συγχρόνως, η συλλογική εμπειρία διαμονής σε ένα αγροτικό περιβάλλον με την επιθυμία συνεργασίας σε κάποιο κοινό έργο αποτελεί το δεύτερο στοίχημα της πρότασης. Η εγκατάσταση, που σαφώς χαρακτηρίζεται ως ένας πειραματικός χώρος, φιλοξενεί χώρους διαμονής και εργασίας των οποίων τα όρια δεν είναι πάντοτε σαφή και χαρακτηρίζονται από μία συνεχή ροικότητα. Πρόκειται για χώρους που πλαισιώνουν τη συλλογική διαμονή με βάση μία κοινοβιακή λογική. Η συνεχής αυτή συνύπαρξη με τους άλλους-με τους οποίους υπάρχει κοινός σκοπός, τροφοδοτεί μία ανταλλαγή απόψεων και δεδομένων που κάνει το αποτέλεσμα πιο πλούσιο. Αντιστρέφονται υπό μία έννοια οι όροι του ιδιωτικού και του δημοσίου. Το κατοικείν γίνεται συλλογικά, ενώ η ιδιωτικότητα γίνεται αισθητή όσο απομακρυνόμαστε από την «κατοικία».

Κύριο χαρακτηριστικό του έργου αποτελεί η μικρή υδροηλεκτρική εγκατάσταση η οποία θέτει τη μονάδα αυτόνομη ενεργειακά.

## ΤΟ ΚΤΙΡΙΟ

Η κεντρική ιδέα του κτιρίου στηρίζεται στην πυκνωση των χρήσεων πάνω και μέσα στο τείχος του φράγματος. Οι μακρόστενοι χώροι που δημιουργούνται έρχονται να προσαρμοστούν ανάλογα έτσι ώστε να παραλάβουν χρήσεις κατοικίας αλλά και εργασίας.

Υπάρχει μία βασική ζώνη κατακόρυφης επικοινωνίας, στο κέντρο του φράγματος, ενώ υπάρχουν ξεχωριστές προσβάσεις σε κάθε επίπεδο από τον εξωτερικό χώρο. Όταν οι σκάλες βρίσκονται εντός του σώματος του φράγματος κατασκευάζονται από μπετόν, ενώ όταν συναντώνται εξωτερικά αυτού είναι ξύλινες.



## Η ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ

Η κατασκευή του φράγματος το εντάσσει στην κατηγορία φραγμάτων βαρύτητας<sup>1</sup>, με επιπλέον στήριξη θεμελίων στο έδαφος για περισσότερη ασφάλεια, καθώς αποτελεί συγχρόνως και χώρο κατοικίας. Το τείχος του φράγματος είναι κατασκευασμένος από μπετόν. Η λογική της κατασκευής στηρίζεται σε μία προς τα πάνω αναδίπλωση του τείχους αυτού το οποίο με τις κατάλληλες πτυχώσεις δημιουργεί τους χώρους κατοίκησης. Η λογική της πτύχωσης δεν αφορά μόνο στο τμήμα πάνω από τη στέψη του φράγματος, αλλά συνεχίζει και κάτω από αυτή, δημιουργώντας χώρους μέσα σε αυτό. Το μπετόν αποτελεί όχι μόνο το φορέα κατασκευής αλλά είναι και αυτό που διαμορφώνεται κατάλληλα προκειμένου να δημιουργήσει υποχώρους. Είναι εμφανές και συνοδεύεται από ξύλινες κατασκευές οι οποίες έρχονται να συμπληρώσουν και να δώσουν την τελική μορφή στο κτίσμα. Οι διάφοροι χώροι που χρήζουν προστασία από τις καιρικές συνθήκες, όπως του ύπνου, καλύπτονται από ξύλινα ανοιγόμενα πλαίσια. Στην ουσία πρόκειται για μία ημιυπαίθρια κατασκευή η οποία είναι επισκέψιμη κυρίως του ανοιξιάτικους και καλοκαιρινούς μήνες, με μία μελλοντική βλέψη να προστεθούν νέα ξύλινα ανοιγόμενα πλαίσια και στους υπόλοιπους χώρους, εφόσον το έργο ως πείραμα κριθεί επιτυχές.

---

<sup>1</sup> Τα φράγματα βαρύτητας κατασκευάζονται έτσι, που να αντέχουν στις πιέσεις του νερού, με μόνο στοιχείο το μεγάλο βάρος τους.

## ΤΟ ΚΤΙΡΙΟΛΟΓΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Κύριο χαρακτηριστικό του κτιρίου αποτελεί η ροικότητα των χώρων θέτοντας έτσι μία ασάφεια κατά τον προσδιορισμό του προγράμματος. Στο πρώτο επίπεδο συναντώνται οι χώροι ένδυσης και ντους. Στο δεύτερο επίπεδο υπάρχει ο κύριος χώρος ύπνου, τα wc ενώ στο τμήμα του κτιρίου που «χώνεται» στο βουνό βρίσκεται χώρος λουτρών(μπανιέρες). Στο τρίτο επίπεδο υπάρχει το μαγειρείο, το οποίο εκτείνεται και εκτός του τείχους, η τραπεζαρία, αποθηκευτικοί χώροι καθώς επίσης συναντώνται και οι πρώτοι χώροι εργασίας. Στα επόμενα τρία επίπεδα, εντός του τείχους είναι οι κύριοι χώροι εργασίας, οι δύο πιο εργαστηριακοί, ενώ ο τρίτος αποτελεί το βασικό χώρο συγκέντρωσης, με τη μορφή ενός αμφιθεάτρου.

## Η ΥΔΡΟΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Η ιδέα της δημιουργίας του φράγματος στηρίζεται στην εκ νέου ενεργοποίηση της πηγής που βρίσκεται στο κέντρο περίπου της τεχνητής λίμνης. Αποσκοπεί στην αποθήκευση του νερού που πηγάζει από αυτήν αλλά και του βρόχινου νερού που δύναται να συσσωρευτεί. Το νερό που δεσμεύεται χρησιμοποιείται για άρδευση, ύδρευση, αλλά και για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας, γεγονός που καθιστά ενεργειακά αυτόνομη την εγκατάσταση της πρότασης. Ως maximum όγκος λίμνης έχει προβλεφθεί να είναι τα 35.300 m<sup>3</sup>. Το μέγιστο ύψος που έχει η λίμνη όταν ο όγκος της είναι σε αυτό το ποσό είναι τα 12 μέτρα. Με σκοπό τη διατήρηση αυτής της στάθμης ιδιαίτερα σε περίοδο έντονων βροχοπτώσεων, δημιουργείται ένας φρεατοειδής υπερχειλιστής ως δικλείδα ασφαλείας. Η υδροληψία όπως επίσης και οι εγκαταστάσεις παραγωγής ενέργειας βρίσκονται στο αριστερό αντέρεισμα του φράγματος, όπως άλλωστε συνηθίζεται στα φράγματα τέτοιου μεγέθους. Στην υδροηλεκτρική εγκατάσταση χρησιμοποιούνται δύο υδροστρόβιλοι τύπου Kaplan, <<71.4rpm 174,150 H.P. (metric), 128.000kW>> η κλίση των οποίων μπορεί να μεταβάλλεται ανάλογα με την παροχή νερού, έτσι ώστε οι στροφές να μένουν σταθερές. Η υδροηλεκτρική εγκατάσταση είναι τύπου αιχμής, γεγονός που της προσδίδει αποθηκευτικές δυνατότητες με μη συνεχή λειτουργία.

## ΟΙ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΕΣ

Η λίμνη που δημιουργείται με την κατασκευή του φράγματος ευνοεί ιδιαίτερα την καλλιέργεια της γης καθώς με αυτόν τον τρόπο επιλύεται το βασικό πρόβλημα της άρδευσης. Ακολουθώντας λοιπόν τα ίχνη της ιστορίας του τόπου, προτείνεται η καλλιέργεια κάποιων ειδών που ευδοκιμούν στην περιοχή. Η πρόταση περιλαμβάνει τόσο δενδρώδεις καλλιέργειες, όπως της ελιάς, της μηλιάς και της κερασιάς, αλλά και κηπευτικά είδη, όπως αυτό της ντομάτας και της κολοκύθας. Ανάλογα με την περίοδο διαμονής των επισκεπτών στο χώρο, αυτοί έχουν τη δυνατότητα να λαμβάνουν μέρος στη διαδικασία της καλλιέργειας της γης και στην άμεση απολαβή των καρπών της. Σημειώνεται σε αυτό το σημείο πως υπάρχει μόνιμο προσωπικό τριών ατόμων με σκοπό την παρακολούθηση των καλλιεργειών. Στο δυτικό τμήμα του οικοπέδου έχουν σχεδιαστεί αναβαθμοί ανα δύο μέτρα σε ύψος για τα δέντρα και ανά ένα μέτρο ύψος για τα κηπευτικά, έτσι ώστε να εξυπηρετούν τις ανάλογες γεωργικές εργασίες.

## Η ΚΑΤΟΙΚΗΣΗ

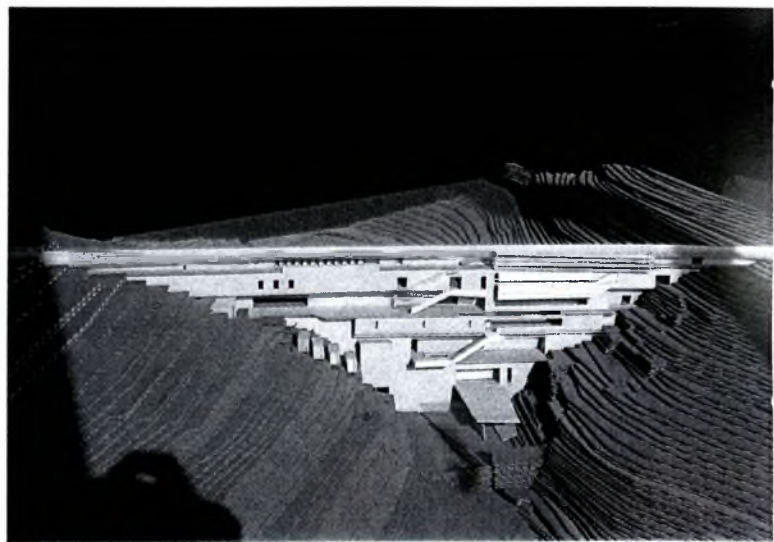
Η κατοίκηση του φράγματος αποτελεί μία ιδέα που έρχεται να συνδυάσει την απομόνωση (της ομάδας από το κοινωνικό σύνολο) και την συνεύρεση. Η επιλογή μίας τέτοιου τύπου προσωρινής διαμονής αποτελεί δείγμα μίας κουλτούρας που θέλει μέσω της συλλογικότητας να επιτύχει όχι μόνο ένα δημιουργικό λόγο ως προς την ενίοτε θεματική, αλλά και να εμπλέξει τα άτομα σε διαφορετικού τύπου εμπειρία. Ομάδες επιστημόνων σχετικών με τη φύση, καλλιτεχνικές ομάδες κάθε τύπου, φυσιολάτρες, θα μπορούσαν να αποτελέσουν ένα πρώτο σύνολο επισκεπτών. Η συνεχής συνύπαρξη, όπως και η απόλυτη απομόνωση, μπορεί να θεωρηθεί μία από τις πιο παραγωγικές μορφές δημιουργίας.

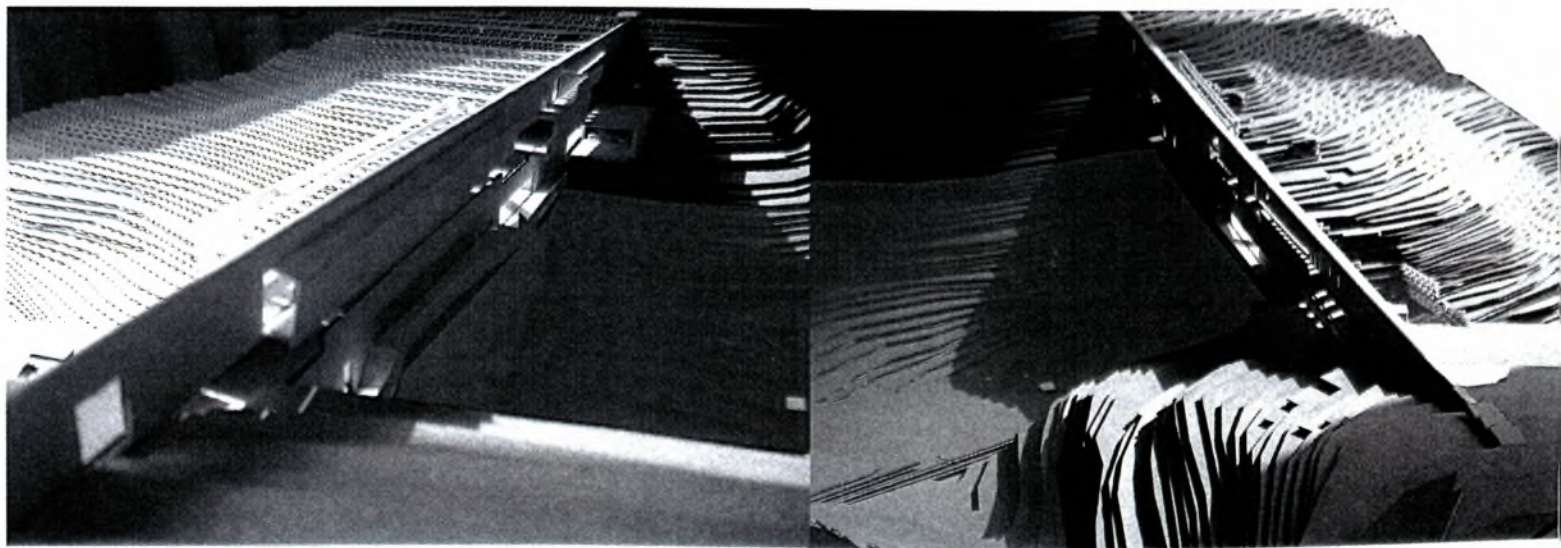
Φ Ω Τ Ο Γ Ρ Α Φ Ι Ε Σ

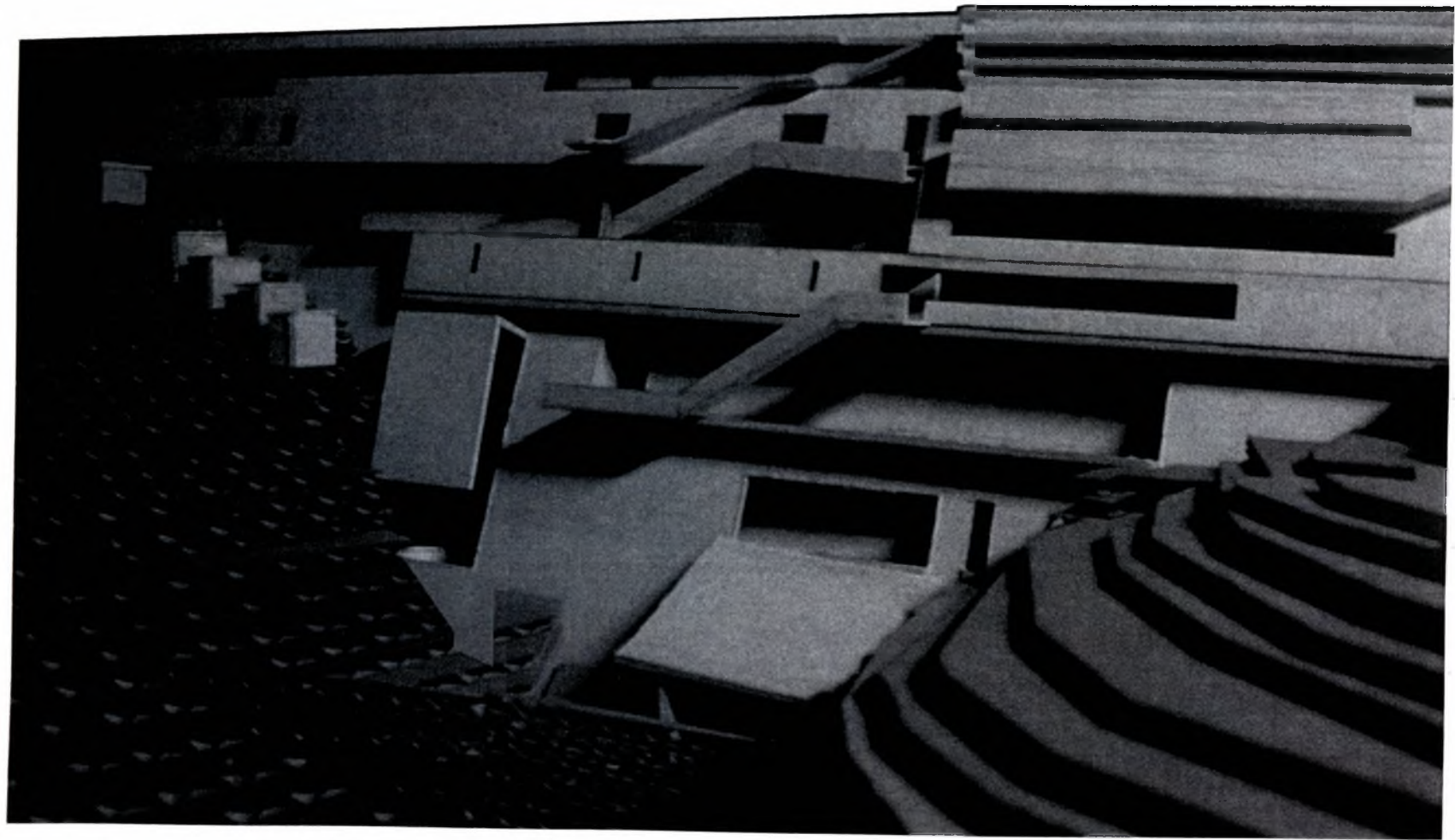


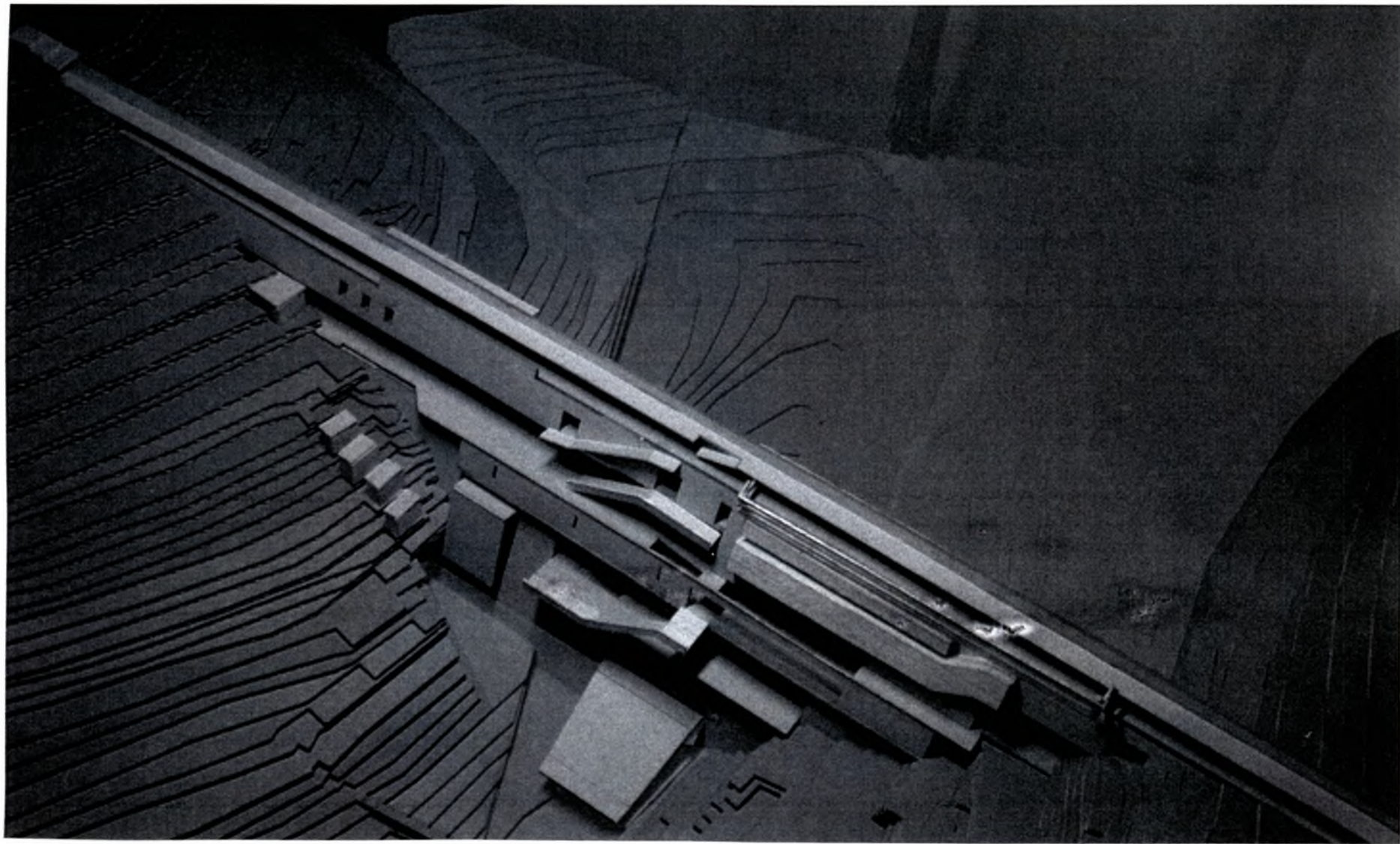




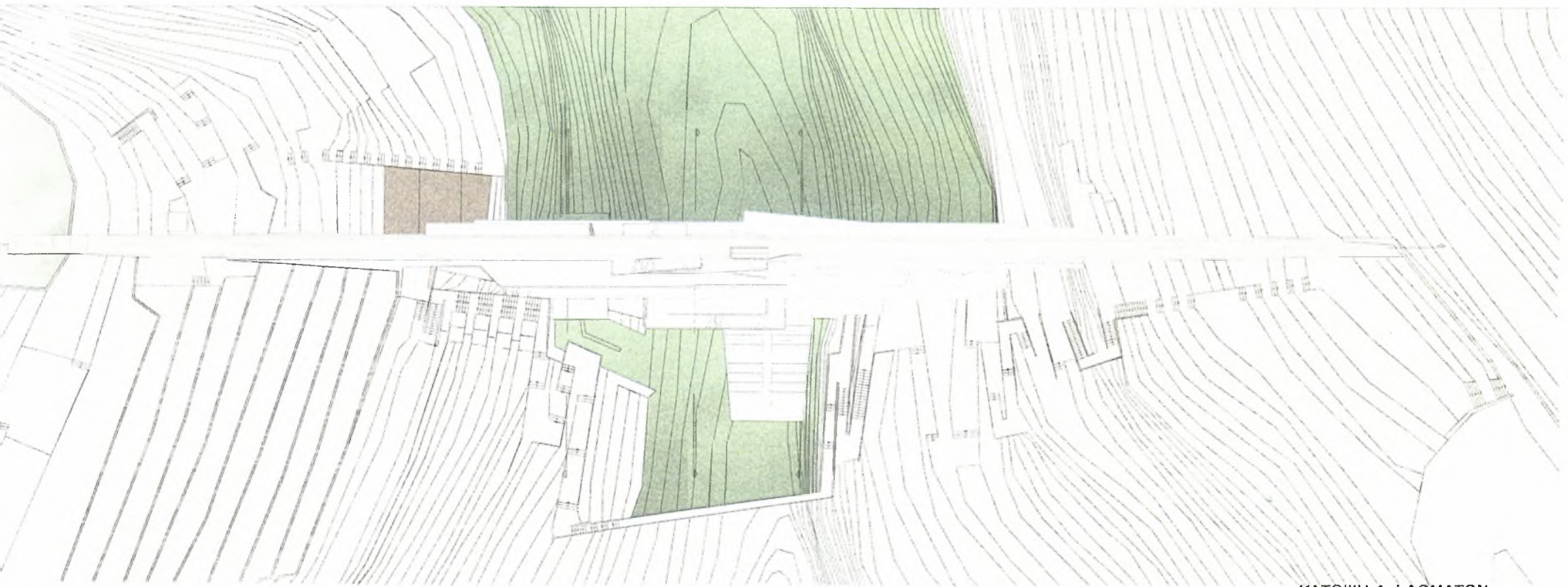


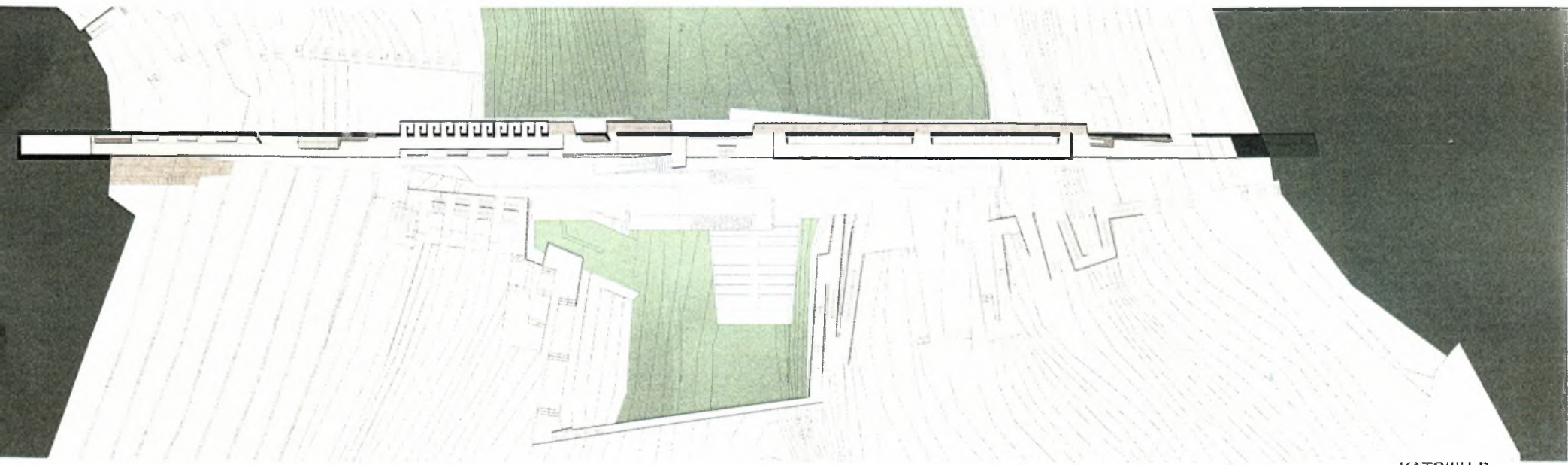


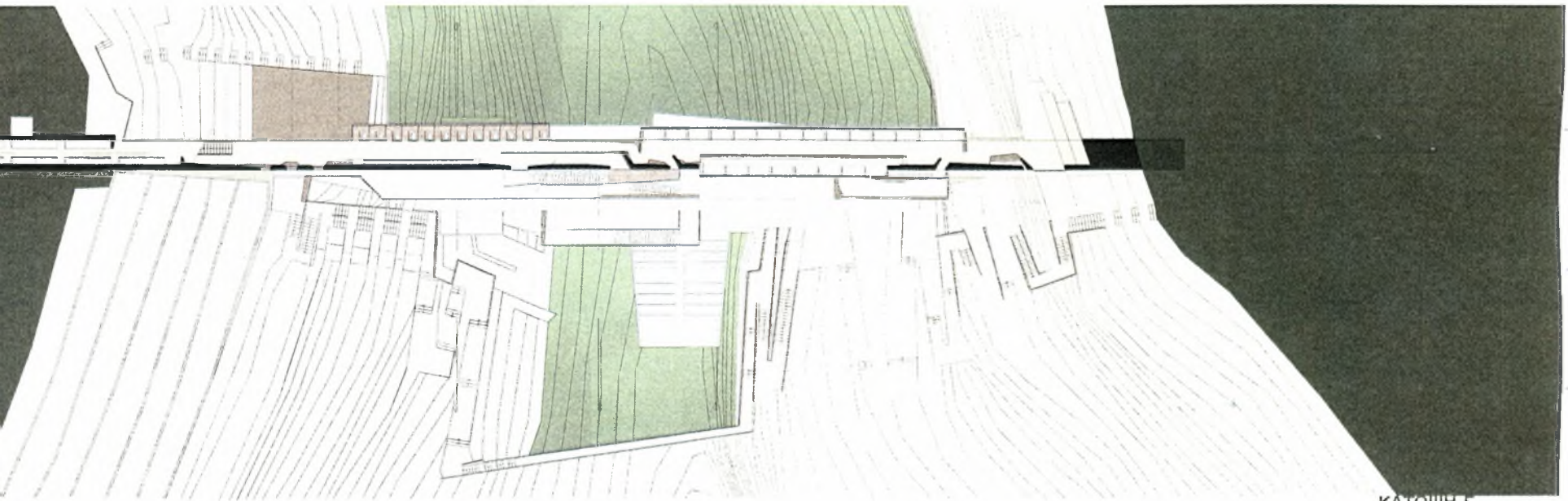




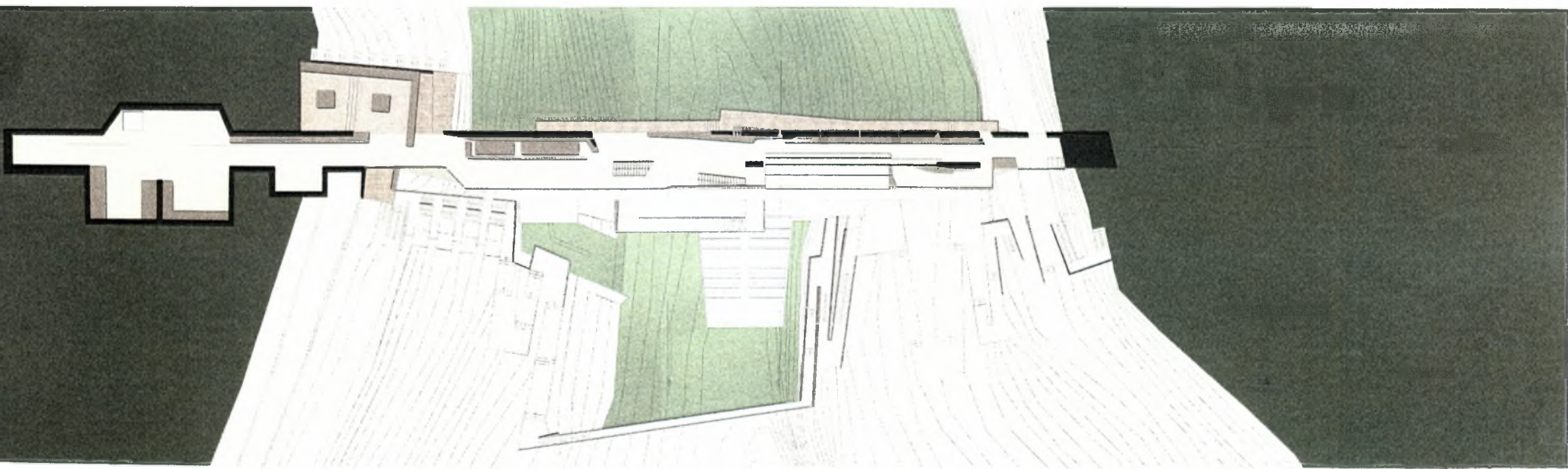
Σ Χ Ε Δ Ι Α

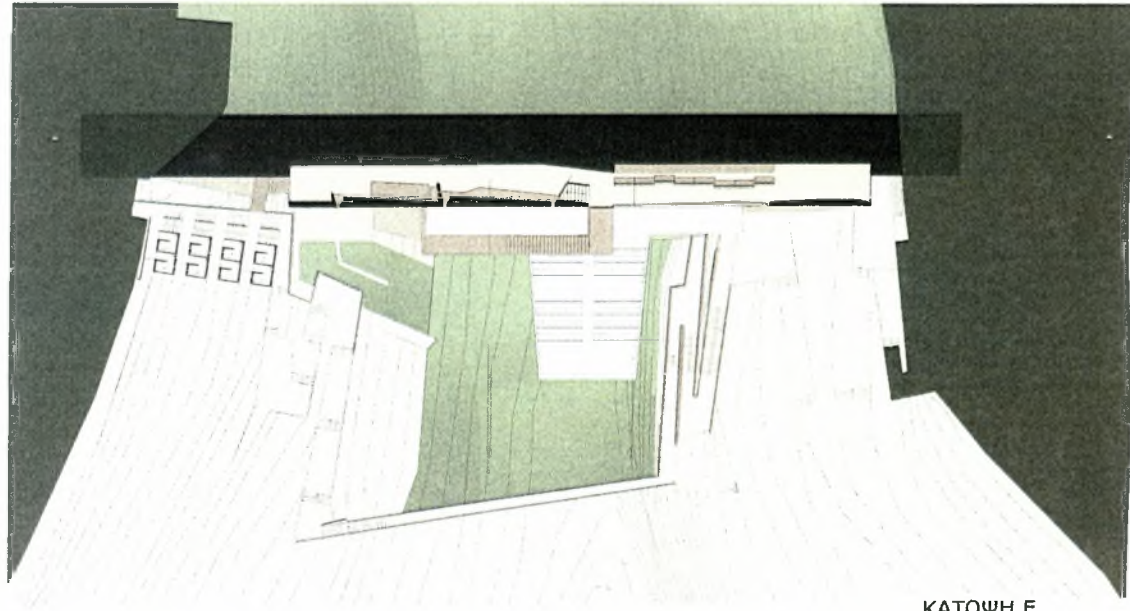


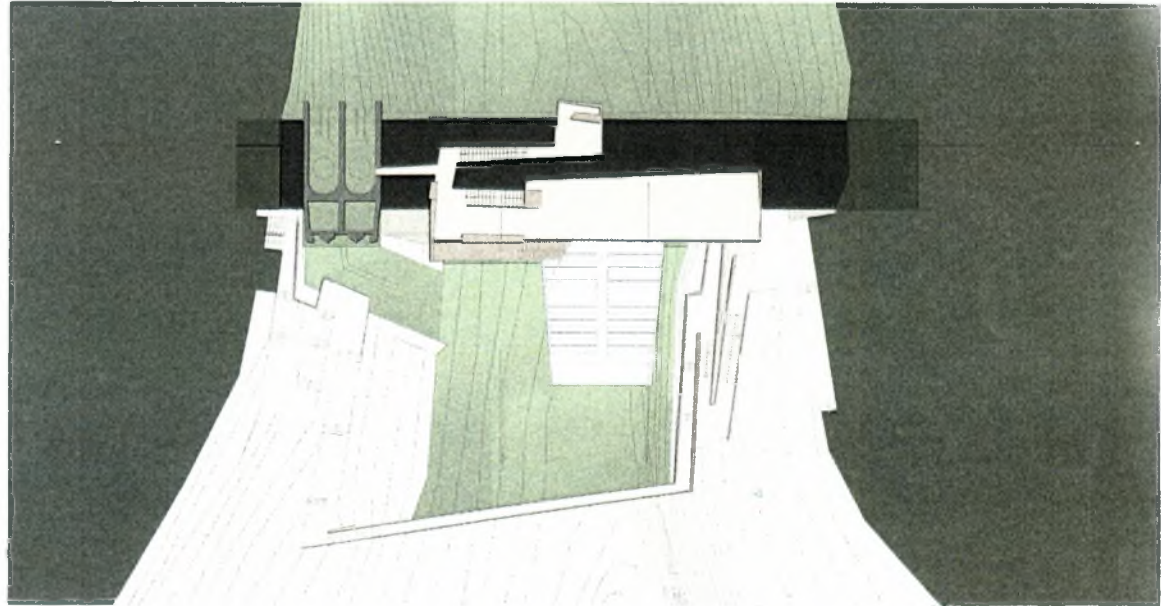




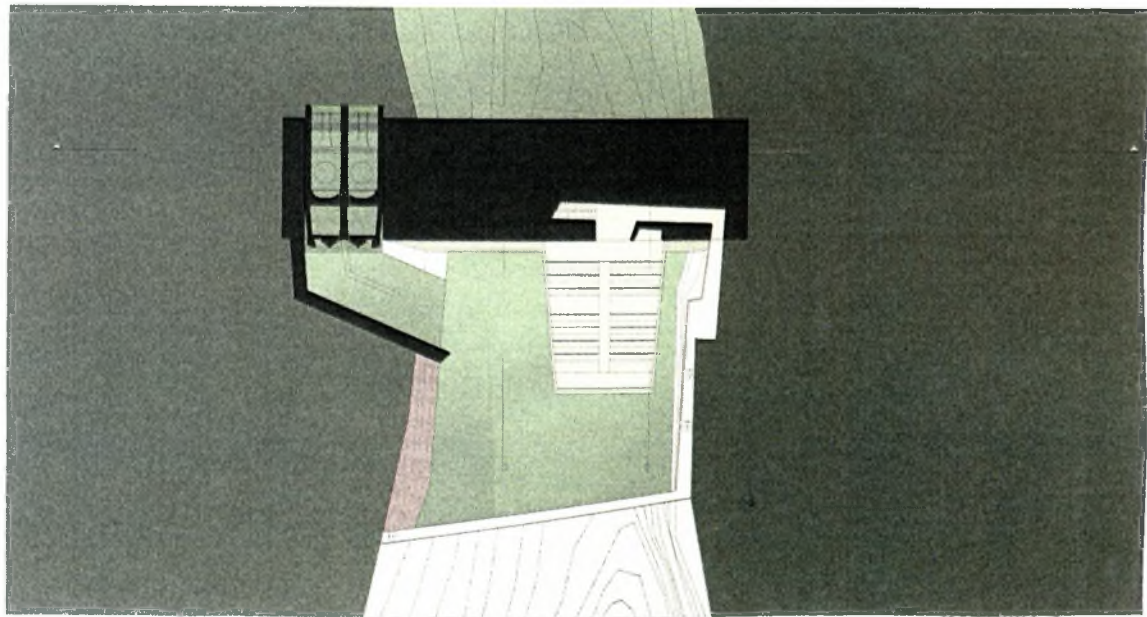




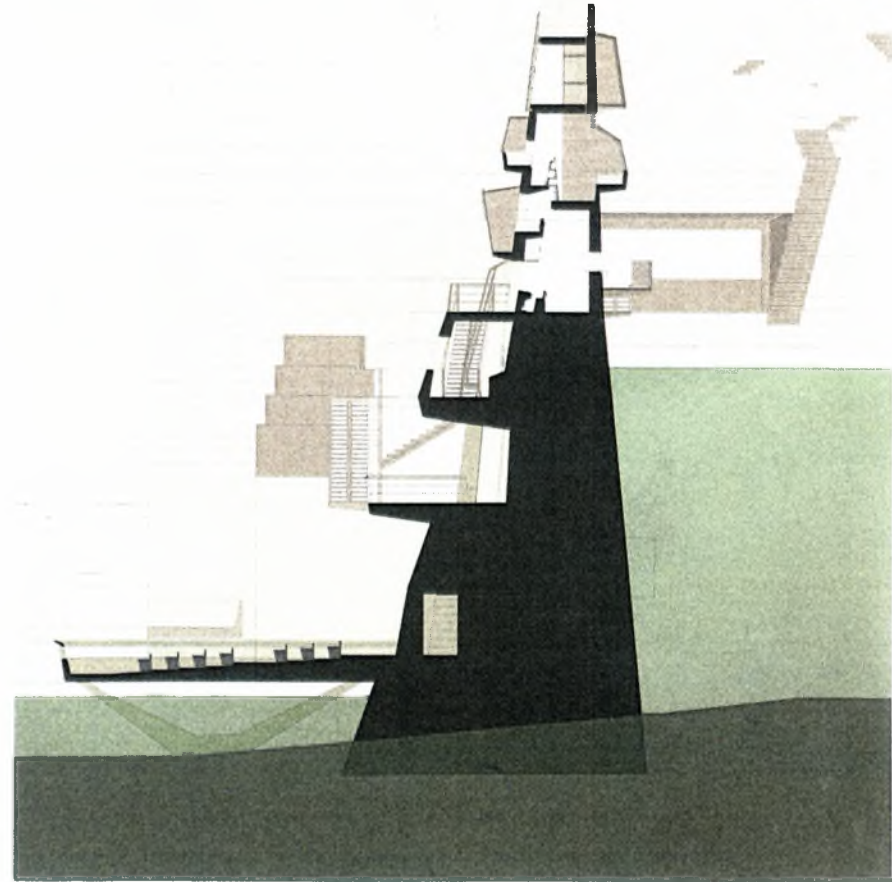




ΚΑΤΟΨΗ ΣΤ

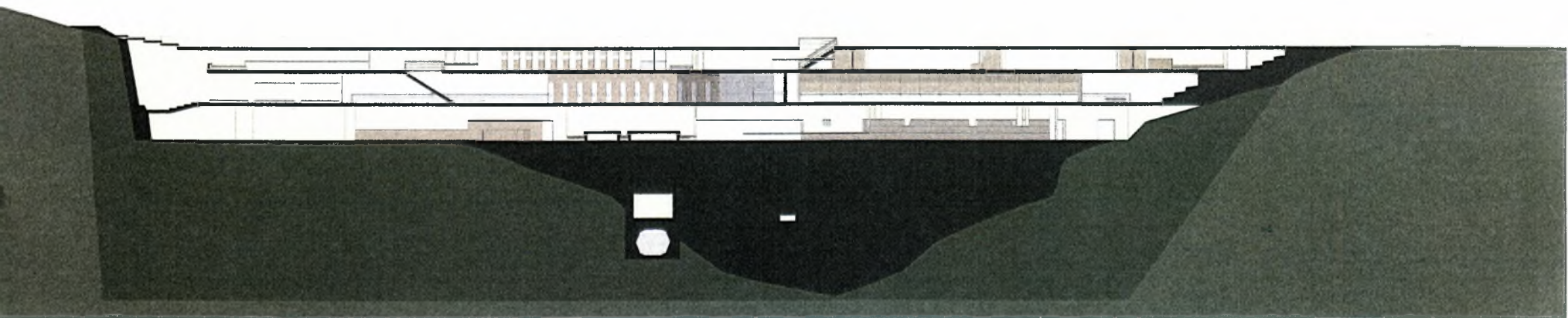


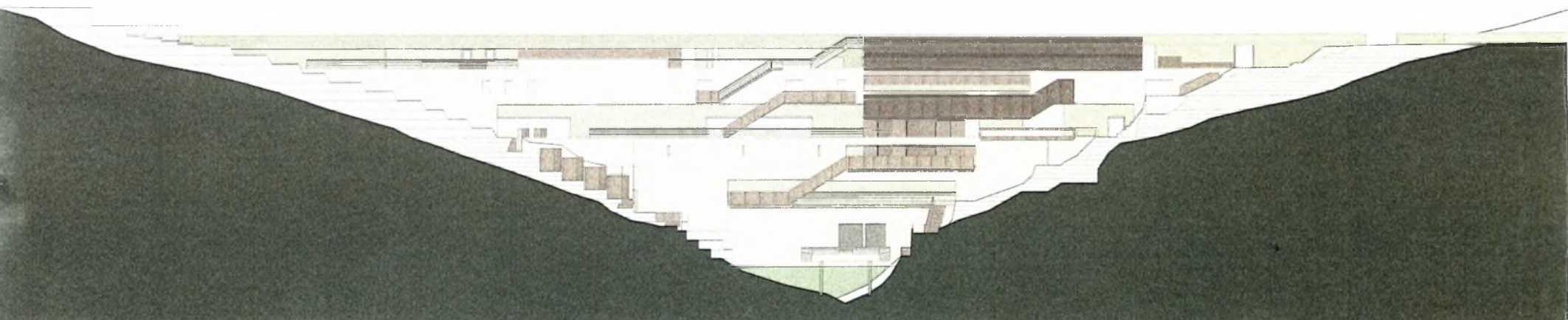
ΚΑΤΟΨΗ Ζ



TOMH A

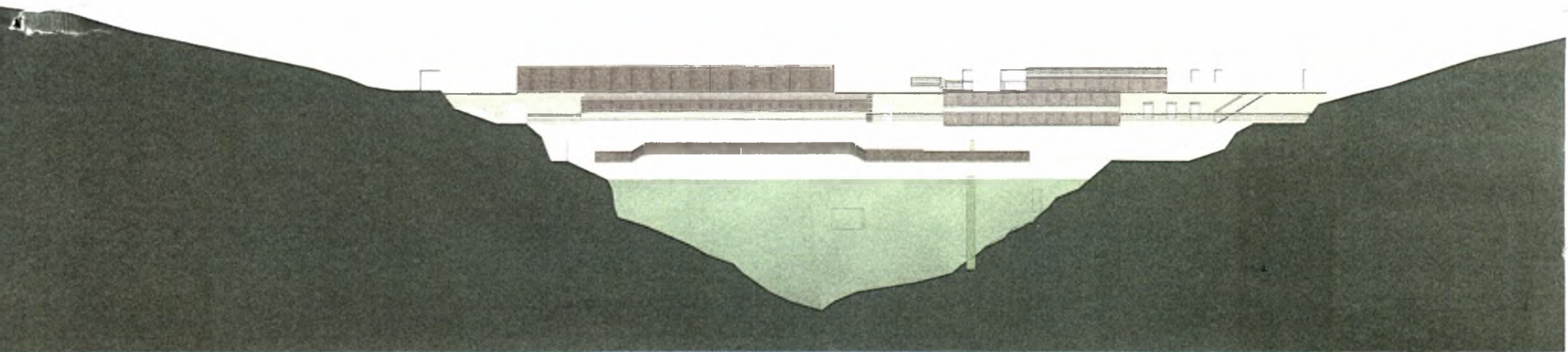






ΝΟΤΙΟΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΟΨΗ





ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ  
ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ



004000085250



